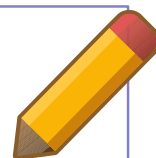

Turismoa, etxekalte?

Irratsaio honetan, Fabian Laespadak turismoak duen eraginaren gaineko hausnarketa egiten du. Entzun audioa pare bat aldiz eta ulertu duzula frogatzeko, laburtu entzundakoaren mamia 50-70 hitzetan, aldagai nagusiak adieraziz: zer esaten duen, nork, zertarako, norentzat... Bukatutakoan, konparatu zure laburpena ereduak daukazanarekin.

<https://labur.eus/0DCLW>

Laburpena

Irratiko entzuleei zuzendutako gogoeta honetan, Fabian Laespadak bolo-bolo dabilen turismoaren eragina du hizpide. Egileak izandako esperientziak kontuan hartuta, uste du turismoa dela-eta, hainbat herri galtzen ari direla bere izaera, denak berdintzera iristeraino. Bestalde, zenbait hiri dagoeneko gainezka egiten ari dira: Bartzelona eta Venezia, esaterako. Hain zuzen ere, Veneziako sindromea deitzen zaio fenomeno horri. Irtenbidea ez da erraza, baina mundu garatuko biztanleok errespetatu beharko genuke bisitatzen ditugun lekuetako biztanleen ongizatea.

Transkripzioa

Turismoa, etxekalte

FABIAN LAESPADA. Aurtengo oporrak hiruzpalau toki diferentetan pasa ditut. Oso gustura eta gozamen handia hartu dut guztietan, abegitsu hartu nautelako den-denetan. Toki bakarti eta lasai batean egun batzuk eman ondoren, turismo ugaria duen beste leku batera abiatu nintzen, kontrasteak eta aldeak nabarmen gelditzen zirelarik. Izan ere, kontraste handia da horma batean pintada hau irakurtzea: "Turista maitea: gehiago ordaintzen duzunez gero, nire kaseroak bota nahi nau". Hori Portugaleko Coimbran. Izan ere, bertako unibertsitate ospetsuaren inguruetan ikasle eta jende apal askoren etxebizitzak daude, baina azkenaldion bat-bateko eta alde txiki baterako alokairuek onura mamitsuagoak ematen omen dizkiete jabeei eta, hartara, alokairu klasikoa, kontratu eta iraupen luzekoa, agortzen ari da. Eta janaria, tabernak eta arropa globalizatu egin dituzte, turista etxean bezala senti dadin.

Ondorioak? Ba batetik, Alde Zahar horren desitxuraketa; bestetik, propioa den bere kutsua saretzea; eta azkenik, toki bisitagarri askoren berdintzea, hau da, antzekoa suertatzen da Lisboaren Praça do Comércio edo Bartzelonako Ramblan ibiltzea. Nortasunaren dekolorazioa, bi hitzetan esanda. Gentifikazioa, adituen esanetan. Hiri honek, Bartzelonak, iaz 8'5 milioi bisitari izan zuen. Orain dela 2 urte, dokupeli bat filmatu zuten, Bye bye Barcelona izenekoa. Hamarkada bakar batean hiriak jaso eta jasandako eraldaketa erakutsi eta salatu nahian. Orain dela 5 urte, Venezian turismo masibo eta harrapakariak zer-nolako ondorioak ekarri dituen kanaletako hiriarentzat filmatu zuten, Andreas Pichler zuzendari tioldarrak. Titulua oso adierazkorra: Veneziako sindromea. Izen horrekin fenomeno orokortu hau izendatzen da gaur egun; beraz, izanak izena ere badu. Larria arazoa, benetan. Eta konponbiderik? Gure mundu absurdu honetan, non gero eta Trump, Kim Jong-un, Obiang, Maduro eta antzeko ezpalak gehiago diren, zaila da irtenbide orekatu eta zentzudunak bilatu eta saiatzeari. Alabaina, lehenengo munduko biztanleok gureganatu behar dugu behingoan mundua ez dela gurea, eta gure aisialdia ezin dela hain suntsitzaile eta etxekalte izan. Gure plazerak ezin dezake besteen bizimodua zigortu eta gure bizimoduak, era berean, permititu behar luke jende xeheak bere bakean jarrai dezan.